

driver faste offentlige telenet, skal give deres kunder »mulighed for at få adgang til« teletjenester hos alle andre udbydere af offentlige tjenester, som har samtrafikaftaler med de pågældende organisationer. Med henblik herpå skal de pågældende selskaber senest den 1. januar 2000 indføre faciliteter, som giver abonnenterne mulighed for at få adgang til disse tjenester ved hjælp af fast operatørvalg, kombineret med operatørforvalg (d.v.s. abonnenten skal have mulighed for ved den enkelte samtale at fravælge det faste operatørvalg).

Det afgørende er således, jf. det ovenfor nævnte i citat anførte uddrag af den kommende direktivtekst, at forbrugerne skal sikres mulighed for at få adgang til teletjenester hos andre udbydere end den udbyder, de har deres faste kundeforhold hos. Der er ikke stillet forslag om nogen nærmere regulering af, hvorledes dette i praksis skal gøres muligt for forbrugeren.

Hverken den nuværende eller den kommende direktivtekst er således til hinder for den foreslåede forsyningspligtregulering.

Det bemærkes i øvrigt, at EU-Kommissionen i sin generelle besvarelse af en række spørgsmål fra dansk side om de EU-retlige rammer for reguleringen af forsyningspligtpriser eksplicit påpeger, at særlige »low user schemes« kan være en hensigtsmæssig løsning, fordi disse kan »offer customers low access prices provided their usage is below a specified threshold«.

Det er netop denne tankegang, der har været styrende for udformningen af det særlige småforbruger-abonnement, der indgår i reguleringsmodellen.

2. Krav i gældende dansk lovgivning

Den danske nummerregulering fremgår af lov nr. 392 af 10. juni 1997 om tildeling og anvendelse af nummerressourcer. Reglerne om operatørforvalg og fast alternativt operatørvalg for dele af trafikken fremgår af kapitel 4 (§§ 5-6) i nummerloven.

Det følger af de pågældende bestemmelser, at udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, der har en stærk markedsposition, skal imødekomme alle rimelige anmodninger om indgåelse af samtrafikaftaler med sigte på gennemførelse af operatørforvalg og fast operatørvalg.

Det følger endvidere af loven, at de nævnte udbydere med en stærk markedsposition, når de har indgået samtrafikaftaler som nævnt, skal »åbne for slutbrugernes adgang til operatørfor-

valg og fast operatørvalg senest 3 måneder efter, at samtrafikaftale herom er indgået«.

M.h.t. den sidstnævnte bestemmelse fremgår det af bemærkningerne til loven, at brugerne, når de anvender operatørforvalg eller fast operatørvalg, vil have den fordel af de vil kunne »opretholde deres hidtidige nummer med henblik på indkommende samtaler«, men at dette kan kræve en særlig type abonnement, »evt. med særlige betalingsvilkår«.

Det er med andre ord allerede i bemærkningerne til nummerloven forudsat, at det kan være en forudsætning for at man som forbruger får adgang til operatørforvalg og fast operatørvalg, at man accepterer en abonnementsform, hvor det faste abonnement er af en vis størrelse, således at dette dækker de underliggende faste omkostninger ved opretholdelse af en abonnementsaftale.

Heller ikke den gældende danske nummer- og samtrafiklovgivning er således til hinder for indførelse af den foreslåede forsyningspligtregulering.

Supplerende svar (5/12 97)

Forskningsministeren (Jytte Hilden):

Vedlagt følger Kammeradvokatens svar på spørgsmålet om udkastet til bekendtgørelse om forsyningspligttydelser er i overensstemmelse med nummerlovgivningen. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 582

Til forskningsministeren (27/11 97) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, om udkastet til bekendtgørelse om forsyningspligttydelser har været forelagt Kommissionen og i givet fald, om udkastet er i overensstemmelse med Kommissionens opfattelse med hensyn til regulering af forsyningspligt?«

Svar (3/12 97)

Forskningsministeren (Jytte Hilden):

Bekendtgørelsesudkastet har ikke været forelagt EU-Kommissionen.

EU-Kommissionen har imidlertid, forud for udarbejdelse af det konkrete oplæg til regule-